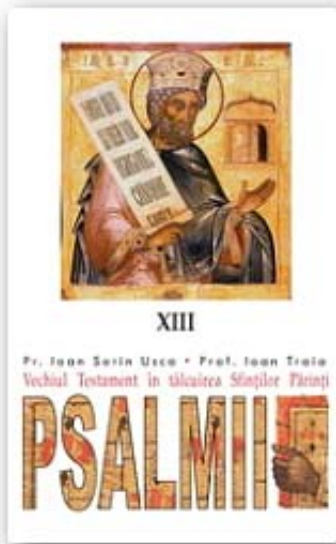

Ioan Usca/Ioan Traia – Comentarii la Psalmul 62

PSALMUL 62 – *Un psalm al lui David, când se afla el în pustia Iudeii.*

„Dorul după Dumnezeu. Psalmul este folosit frecvent în oficiile liturgice de dimineată”^[1]. Referitor la titlu: „După Ilarie, David în pustiu, îndreptat spre cele dumnezeiești, Îl prefigurează pe Hristos și pătimirea Lui. Dumnezeu este Dumnezeul lumii întregi, dar este *Dumnezeul meu* (v. 1) pentru că Îl cunosc”^[2].

1: Dumnezeule, Dumnezeul meu, spre Tine caut dis-de-dimineată;

însetat-a de Tine sufletul meu;

de câte ori i-a fost trupului meu dor de tine

în pământ pustiu și neumblat și fără apă!

„Versetul consună cu Psalmul 118, 148. Dis-de-dimineată (în revărsatul zorilor, când se ivește aurora) este timpul când omul din parabola lui Iisus a ieșit să tocmească lucrători pentru via sa; de aici, slujba utreniei, când monahii sunt adunați la rugăciune (Sfântul Ioan Casian)”^[3]. Versurile 3-4: „Atât sufletul cât și trupul, întreaga ființă umană tânjește după Dumnezeu atunci când simte că împrejurii e doar uscăciune”^[4].

2: Așa m-am arătat eu Ție în locașul Tău cel Sfânt,

ca să-Ți văd puterea și slava.

3: Că mila Ta e mai bună decât viața;

buzele mele Te vor lăuda.

4: Așa Te voi binecuvânta în viața mea

și întru numele Tău voi ridica mâinile mele.

„Ridicarea mâinilor către Domnul, ca act cultic, este atestată și în Ieșirea 17, 11 și urm.; Psalmi 142, 6; I Timotei 2, 8. gestul, însoțit de rugăciune, se practică și astăzi în anumite momente liturgice”[\[5\]](#).

5: Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu,

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

6: De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu,

în aurori am cugetat la Tine,

7: că Tu ai fost ajutorul meu

și întru umbra aripilor tale mă voi bucura.

Spune acestea „pentru că sufletele cele vrednice prin părtășia reală cu Duhul, primesc încă de acum arvuna și pârga bucuriei și veseliei celei duhovnicești, de care se vor împărtăși Sfinții în împărăția lui Hristos”[\[6\]](#).

8: Lipitu-s-a sufletul meu de Tine,

dreapta Ta m-a ocrotit.

„Luând aminte la adâncul inimii, vei vedea cu ușurință ceea ce cauți, pentru că sufletul răpit de iubire la culme nu se mai poate întoarce la cele dinapoi”[\[7\]](#). „Nu ne va fi de ajuns deci spre deplina bucurie și spre sfințenie, la care ne ridică simțirea lui Hristos Care ne sfințește, să fim primiți în rol de mlădițe. Pe lângă aceasta, mai trebuie să urmăm Lui în mod sincer, printr-o iubire desăvârșită și neîncetată”[\[8\]](#).

9: Iar ei în zadar au umblat după sufletul meu,

intra-vor în cele mai de jos ale pământului,

10: da-se-vor în ascuțișul săbiei,

fi-vor ei porții pentru vulpi.

11: Dar regele se va veseli în Dumnezeu;

lăudat va fi tot cel ce se jură întru El,

că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Putem vedea aici o anticipare a Judecării celei de obște. Cât privește *regele*, „pentru mulți dintre Părinți, acesta este Hristos. ♦ [tot cel ce jură întru El](#): tot cel care Îl recunoaște pe Hristos ca rege (Ilarie)”[\[9\]](#).

[2] SEP 4/I, p. 170

[3] BBVA, p. 683

[4] BBVA, p. 683

[5] BBVA, p. 683

[6] Sf. Macarie Egipteanul, *Cuvinte despre rugăciune*, 1

[7] Calist Patriarhul, *Capete despre rugăciune*, 2

[8] Sf. Chiril al Alexandriei, *Comentariu la Evanghelia Sfântului Ioan*, X, 2

[9] SEP 4/I, p. 171

Sursa: <http://anusca.wordpress.com/2010/08/15/ioan-uscaioan-traia-%E2%80%93-comentarii-la-psalmul-62/>